

דברי תורה, חיזוק, שמחה, וסיפורי צדיקים

שבת שובה

שובה ישראל עד ה' אלקיך (הושע י"ד, ב'). פירוש שצריך לשוב עד שיהיה ה' הוא הבורא, אלקיך אלקות שלך. פירוש שתהא כסא ומרכבה לקדושתו ותוכל לדבק בו ולדבר לפניו תפילות ותחנונים כאשר ידבר איש אל רעהו. למשל כאשר תאמר ברוך אתה ה', יהיה בעיניך כאילו אתה עומד לפניו ממש בלי שום מסך ומחשבה זרה מבלדת חס ושלום, וזהו פירוש אמרו אליו כל תשא עוון, כשתזכה לאמר אליו, היינו לפניו כנ"ל, אז סימן כי נשא עוונך וטוב לך, כי כל מניעת התפילה ממחשבות זרות הם באים מעוונותיכם אשר הם מבדילים וגו' (ישעיה נ"ט, ב'), לכן בסור העוון ממך תהיה קרוב לה' לומר לפניו דברי תפילות שירות ותשבחות:

ומסיים הכתוב כי כשלת בעוונך, רומז על הצרות וזמן החורבן שאז כולנו כשכורים ומשוגעים מכובד החורבן והצרות ורדיפות מיום אל יום, עד שנחשב לפני הבורא ברוך הוא כל העוונות בית ישראל כאילו עשו שוגגים, כמו שכתב הזוה"ק עיין שם, וזה כי כשלת בעוונך, כשלוך לשון שוגג. ואמר הנביא לרמז להם לאהבת התשובה, אפילו דקיימא לן (יומא פ"ו ב') כי התשובה מראה מהפכת הזדונות לשגגות, מכל מקום כיון שעל ידי הצרות בלאו הכי נחשבו הזדונות כשגגות, ממילא כששב ומתחרט עליהם לפני הבורא ברוך הוא הוא ברוב חסדו מהפכם לזכויות וריח ניחוח לה' ויזכה להיות כסא ומרכבה לה': ספר עבודת ישראל

בשם האדמו"ר מהר"ש מסקערניעוויץ זי"ע בשבת תשובה שנת תרס"ח וזלה"ק, שובה ישראל עד ה"א וכו' כשישראל עושה תשובה, עד מלשון תכשיט ומהו התכשיט של ישראל תורה ומצות והיינו כשישראל עושה תשובה ע"י תורה ומצות יכול לבוא לד' אלקיך דהיינו להתגלות השם מדת הרחמים: ספר שיח שרפי קודש - עש"ת

תחל שנה וברכות' - ת'הא שנת פ'ורקנה א'מן

האזינו השמים ואדברה כו' (ל"ב, א'). נראה לי על דרך דאיתא בזוהר הקדוש (עי' תיקו"ז מז"ח קנ"א א') לעתיד כשיבא משיח צדקינו במהרה יבא משה רבינו עליו השלום וילמוד תורה עם ישראל ויגלה להם הרזין דאורייתא ופירוש התורה הקדושה. ואמר להם משה רבינו עליו השלום האזינו השמים, דהלומדי תורה נקראים שמים וצוה להם שהם ילמדו התורה כאשר יחדשו בה איזה חידוש יהיו בבחינת האזנה, דהיינו שיאזינו הדבר מלמעלה בהפעת האור הקדושה עליהם מלמעלה כשלומד הדבר ההוא ואז יפתחו פיהם לדבר בה ועל ידי לימוד התורה תגרמו לקרב הגאולה ותזכו לשמוע רזין דאורייתא מפי כמאז ומקדם* וזהו ואדברה, פירוש שתגרמו שאדבר עמכם לעתיד במהרה בימינו אמן*: ספר נועם אלימלך

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי. וקשה מה זה שאצל השמים הזכיר דיבור שהוא קשה, ואצל הארץ אמירה שהיא רכה. אבל הענין כך הוא, כי הבורא ברוך הוא האציל עולמות עד אין חקר וכל העולם הוא כעין משל למעלה הימנו, וכה נשתלשלו העולמות עד שנברא העולם הזה שהוא גשמי, והוא משל למה שלמעלה הימנו בכל העולמות, וגם אדם שהוא עולם קטן בכל איבריו הוא גם כן משל לעולמות עליונים. וכל עולם ועולם מה שלמטה הימנו המה משל לו, והוא משל למה שלמעלה הימנו. וזהו האזינו השמים ואדברה, שמים הם כינוי לעולמות עליונים. ואדברה, היינו שאדבר מהם קשות והם עולמות התחתונים שנשתלשלו מן העולמות העליונים, ותשמע הארץ אמרי פי, היינו מתתא לעילא נאמר מן העולמות התחתונים רכות שהם כעין משל ודוגמא לעולמות העליונים, והבן:

או יאמר האזינו השמים ואדברה. כי הצדיק אשר רוצה להחזיר את בני דורו למוטב ומדבר אליהם דברי מוסר תמיד, אך דבריו אין נכנסין בלבם כי לבם לב אבן מחמת רוב עבירות שעשו ונתחברו חס ושלום בקליפה רחמנא ליצלן, עצה היעוצה על ידי שידבר מוסר אל שורש נשמתם אשר אין לקליפה אחיזה שם. וזה האזינו השמים ואדברה, דהיינו אל שורש הנשמות המכונה בשם שמים, וממילא תשמע הארץ אמרי פי, היינו אדם הגשמי, והבן:

וזה כוונת סבי דבי אתונא (בכורות ח' ב') שהמה היו אפיקורסים ולא האמינו בזה, ואמרו האי גברא דבעי איתתא ולא ייבי ליה מה חזא דאזיל להיכא דמדלי מיניה, דהיינו שמדבר אל שורש נשמתו וכנ"ל, והוא שקל סיכתא דצא לתתא לא עאל דצא לעילא עאל, והראה להם בזה שלתתא לא היה מקום למיעל יען כי גברו הקליפות, אבל לעילא שיש מקום לכנוס ועל, והבן מאוד: ספר עבודת ישראל

בינו שנות דור ודור, שאל אביך ויגדך וכו' בהנחל עליון גוים וכו'. בשם החי' הר"מ ז"ע, דור ודור פי' דור המבול, ודור הפלגה, וצריך דרישה וחקירה בדורות הללו: ספר שיח שרפי קודש

אני אמית ואחיה וגו'. ורבותינו ז"ל אמרו (פסחים ס"ח א') מכאן תשובה לאומרים אין תחיית המתים מן התורה, שמעתי ממורי דיש בכתבי שאלות ותשובות של הרמב"ם, ששאלו ממדינה אחת אל הרמב"ם, וחתמו על שאלה זו כמספר שבעים אלף, ילמדנו רבינו, מאחר שאין תחיית המתים מפורש בתורה רק שדרשו כן בש"ס, אם כן גם לנו יש לדרוש ולהוכיח איפכא וכו', והרמב"ם לא רצה להשיב בעצמו, וצוה לתלמידו מהר"י אבן תבון לכתוב תשובתם, ותוכן ענין תשובתם הוא זה: ... [המשך בצד ב']

על התורה ועל העבודה

והשכל והדעת שלכם נמשך להכריע אל הטומאה, כי ממנו נעשה, ואם כן איך תוכלו להכריע בשכל שלכם נגד רבותינו חכמי התלמוד אשר רוחב לבם היה רחבה מני ים, ותדעו נאמנה מאחר שירדתם לספק זה וכפירה זאת, תדעו שהפורעניות קרובה להם, וכך עלתה להם, שבא עליהם מלך אחד והרגם והשמדם, ורצו להשתמד ולא קבלו אותם, מאחר שכפרו בתחיית המתים, והאומות מאמינים גם כן בסוד הגלגול ותחייה, כמו שכתב הפילוסוף וכו', ומעט מזעיר נמלטו להרמב"ם וחזרו בתשובה: (צפנת פענח דף ס"ד ע"א): ספר בעל שם טוב עה"ת

לך דומיה תהלה (תהלים ס"ה, ב'). הכלל הוא, כי האדם לפי גודל הבטחון שיש לו, כן יש לו השגה בעבודת הבורא ברוך הוא. וזהו הרמז 'לך דומיה', הרמז על מדת הבטחון, מלשון 'דום לה' והתחולל לו' (שם ל"ז, ז'), 'תהלה' כן יש לו השגה בעבודת הבורא להודות ולהללו. וזהו הרמז בפסוק (ישעיה כ"ה, ט') 'זה ה' קוינו לו', כפי גודל הבטחון כן יש לו השגה בעבודת הבורא ברוך הוא: ספר קדושת לוי - ליקוטים

איתא בתנא דבי אליהו דהשם יתברך יש לו נחת כשמספרים בשבח ישראל. הטעם, דאסור להסיח דעתו מתפילין (מנחות ל"ו, ב'), וכל אדם צריך לעסוק בתפילין, דהיינו או לספר בשבח השם יתברך דהוא תפילין של ישראל, שנאמר בהם שבח השם יתברך, שמע ישראל, והיה, קדש, והיה כי יביאך (מנחות ל"ד, ב'). או לספר בשבח ישראל דהוא תפילין של השם יתברך, דאמרינן בגמרא ברכות (ו', א') בתפילין דמארי עלמא נאמר שבח ישראל, מי כעמך כו' (דה"א ל"ז, כ"א), עיין שם: ספר קדושת לוי - ליקוטים

ענין הזכרת נשמות בשב"ק וביום כיפור
האזינו השמים ואדברה, [ל"ב, א'] אשרי ילוד אשה שאומר למלאכת השמים כמלך שאומר לעבדיו האזינו ושמעו לדברי כך הוא אומר לשמים וארץ שתקו עד שתכלה כל דברי, האזינו השמים זשה"כ אם ימרו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ מלמטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל (ירמיה ל"א) לפי שהם קיימים לעולם וישראל קיימים לעולם לכך הזמנים לעדות שיקיימו ישראל התורה והמצוות, ואם ח"ו יבטלו יד העדים תהיה במ בראשונה להמיתם, כתיב (דברים ל"א) ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה, לכך הזמנים לעדות כשיקיימו ישראל התורה והמצוות ואם ח"ו ימאנו יד העדים תהיה במ בראשונה שנאמר (שם דברים ל"א) ואעידה במ את השמים ואת הארץ, ולכך העמידם לעדות דאיתא בפסיקתא אדם נמשל לשנים עשר מזלות בתחלה כשנולד נדמה כטלה שהוא רך ומתגבר כשור כשגדל ונעשה תאומים כלומר שלם וגדל בו יצר הרע, ותחלתו חלש כסרטן ואח"כ כשנתגדל נתגבר כאריה ואם חוטא נעשה כבתול' ואם מוסיף עונות שוקלים אותו במאזנים ואם יעמוד במרדו מורידין אותו לשאול תחתית שאול וגיהנם כעקרב המוטל לארץ ולשיחין, ואם ישוב זורקין אותו לחוץ כמורה החץ בקשת לכך רגילין להזכיר המתים בשבת שלא ישובו לגיהנם שכן איתא בת"כ כפר לעמך ישראל (שם דברים כ"א) אלו החיים אשר פדית אלו המתים מכאן שהחיים פודין את המתים, לכך אנו נוהגין להזכיר את המתים ביום הכפורים ולפסוק עליהם צדקה שכן שנינו בת"כ יכול משמתו לא יועיל להם הצדקה ת"ל אשר פדית מכאן כשפוסקין צדקה בשבילם מוציאין ומעלין אותן כחץ מן הקשת מיד נעשה רך ונקי כגדי ומטהרין אותו כשעה שנולד ומזין עליו מים טהורין מדלי וגדל ברוב הנאה כדג הנהנה במים כך הוא טובל בכל שעה בנהרי אפרסמון ובחלב ובשמן ובדבש ואוכל מעץ החיים תמיד הנטוע במחיצת הצדיקים ונופו נוטה על כל שלחן של צדיק וצדיק וחי לעולם. עד כאן חדש הוא, מכאן ואילך מן הישן. מדרש תנחומא (ווארשא) פרשת האזינו סימן א'

ברכת גמר חתימה טובה
שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל אכ"ר

[המשך מצד א']
...אבאר לכם, מאחר שנמשך לכם ספק זה, אם כן אין נשמתכם נמשך מבני אברהם יצחק ויעקב, רק מאנשי סדום ועמורה וכו', כי יש נשמות הנמשכים משמים וארץ ושבועה כוכבי לכת וכיוצא וכו':

והנה יש לשאול על עיקר הבריאה, הא כל מעשה בריאת עולם לצביון נבראו, כדרשת חז"ל (חולין ס' א') שהובא ברש"י בפסוק ויעש אלקים, ואם כן מה טעם לא רצה ארץ להיות בחינת שמים, וצריך לומר שלא ניתן דעת זה לארץ, שידע בחינת שמים וזכותו, שיתאוה להיות בבחינת שמים, והטעם, כי גם בחינת ארץ צריך להיות בעולם, וכיוצא בזה בכל הנבראים, וזה שאמרו בצביון נבראו, וגם בבחינת אדם צריך שיהיו כת רשעים וכת בינונים וכת צדיקים, כי יתרון האור מן החושך, עיין מזה במקום אחר, ורצה לומר שנמשך תועלת מהחושך, שממעשה הרשעים נודע מעלת הצדיקים, וכל אחד מהם נבראו לצביונם ורצונם, וכי תימא אם כן תקשה לכם קושית הבחירה עם הידיעה, הנה מאחר שאתם כופרים בדרשת חז"ל, אם כן איך אתם משיגים ביאור קושיא זו:

והנה נפש האדם הוא דם הנעשה מברירת המאכלים, ויש כמה מיני בירור, בתחילה על ידי שזורקת המרה טיפה במאכל שבתוך מעיו לברר הגס והעב, ונעשה צואה ויוצא לחוץ, בירור שני יוצא למי הגלים, בירור שלישי נעשה זיעה, בירור רביעי נעשה שערות וצפרנים, בירור חמישי הדם נבלע בכבד ובטחול וכו', ומבחר הדם נכנס בלב ואחר כך במוח, ומזה נעשה השכל והדעת, ומדבריכם שנראה שאתם כופרים בדברי חז"ל, אם כן נראה שלא נזהרתם מאכילות איסור ודברים טמאים,

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאטוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - chizuk620@gmail.com
לקבל גיליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גיליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אחב"ב באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #833

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30 pm
לע"נ הרה"צ ר' שמעון נתן נטע בן הרה"צ ר' משה מרדכי זצ"ל
כ"ק אדמו"ר מלעלוב - יום כיפור תש"ע - תנצב"ה
לע"נ מו"ר הרה"ג ר' רפאל ב"ר ישראל גרין זצ"ל - יום כיפור תשס"ז תנצב"ה
לע"נ הרבנית ראדיא חנה בת ר' מנשה ע"ה גאנצווייג - יום כיפור תשי"ד תנצב"ה
Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" years 5769, 5770, 5775, 5778,
And the new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]
are now in print, to order call 1-919-459-5858, or 1-844-212-0689